

Megrendülten fogadtuk a hírt:

elhunyt Borián Tibor atya, iskolánk nyugalmazott igazgatója.

Élete és személye érték és mérték számunkra.

Mély tisztelettel őrizzük emlékét.

A veszteség felismerésének fájdalmaival emlékezve lapozgatom és olvasom ismét Anselm Grün Mit akarok? A döntés bátorsága című könyvét, amit két éve kaptam Tibor atyától.

Borián Tibor atya, szerzetes nevén - Mária, életdöntésével a jobbik részt választotta: „az egyet, az eggyé válást. Azáltal, hogy Jézusra figyelt, eggyé vált az igével és önmagával. Bármit tett, mindig amaz egy mellett döntött.” Ezért volt mindig olyan békés, kiegyensúlyozott és bölcs. „Életével válaszolt arra a hívásra, amelyet Isten intézett hozzá, a hiteles életre szóló meghívásra – olyan életre, amely megfelel az ember belső lényegének, és amely áldássá válik az egyén és embertársai számára.” Megtiszteltetés és életre szóló útravaló volt Őt megismerni, és vele dolgozni.

Legyünk méltók emlékéhez, és ne feledjük „Keresztény megbocsájtás napjaink világában” című írásában ránk örökül hagyott, s általunk megvalósítandó nagy feladatot: „Legyünk tehát a „szeretet civilizációjának” előkészítői. Legyen szívünkben „érett, kevésszavú alázat”. Ugyanakkor ne felejtsük a költő, Nagy Gáspár, intését sem: „...most mondj értük egy imát, rájuk fér, megérdemlik nagyon!”

Felebaráti szeretettel és munkatársi tisztelettel:
Kámánné Szőke Katalin